DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr 1. | Katowice, dnia 20 stycznia 1938 r. | Rok VI.

TREŚĆ:

ESTETYCZNE i CELOWE ROZMIESZCZENIE W LOKALU URZĘDU P. T. OGŁOSZEŃ i ZAWIADOMIEŃ JEST ZACHĘTĄ DO ICH PRZECZYTANIA PRZEZ PUBLICZNOŚĆ.

443

ODEZWY, POCHWAŁY i UZNANIA.

ODZNACZENIA.

Zarządzeniem Pana Prezesa Rady Ministrów zostali odznaczeni następujący pracownicy tut. Okręgu Poczt i Telegrafów:

„Złotym Krzyżem Zasługi“

1. Inż. Biasion Jan — kier. oddz. bud. w Dyrekcji Okr. P. i T. Katowice.

„Srebrnym Krzyżem Zasługi“

1. Buczek Alojzy — nacz. u. p. t. Tarnowskie Góry.
2. Inż. Drozdowski Wiktor — nacz. urz. tlf. tlg. Katowice.
3. Galeja Ludwik — nacz. upt. Skoczów.
4. Grządziel Mateusz — nacz. upt. Katowice 7.
5. Mgr. Irteński Władysław — kier. Samodz. Oddz. Osob. w Dyr. Ok. P. i T. w Katowicach.
6. Kubica Maksymilian — technik w urz. tlg. tlf. Chorzów.
7. Mackiewicz Henryk — nacz. up. Bielsko 1.
8. Pelcówna Michalina — asystent w urz. tlf. tlg. Katowice.
9. Sadowska Kazimiera — kontroler w urz. tlf. tlg. Katowice.
10. Sordyl Stefan — nacz. upt. Bielsko 2.

„Brązowym Krzyżem Zasługi"

1. Bojdoł Teodor — ekspedient w upt. Mikołów.
2. Hyla Wawrzyniec — st. ekspedient w upt. Cieszyn.
3. Jagusz Antoni — st. ekspedient w up. Katowice 1.
4. Jeleń Józef — prow. ekspedient w up. Katowice 1.
5. Król Jan — pocztylion w upt. Tarnowskie Góry.
6. Pomietlorz Karol — pocztylion w upt. Bieruń Nowy.
7. Skalitza Jerzy — st. ekspedient w up. Bielsko 1.
8. Wesołowski Józef — ekspedient w upt. Szopienice.
9. Wiechoczek Paweł — ekspedient w up. Katowice 1.
10. Wilk Wiktor — monter w upt. Tarnowskie Góry.

№ SO 430 z dnia 10 grudnia 1937 r.

POCZTA.

1.

Listowe przesyłki miejscowe.

Listy i kartki za opłatą miejscową mogą nadawać także osoby zamiejscowe.

Zdarzają się wypadki, że urzędy pocztowe kwestionują i obciążają dopłatą nadane u nich, przeznaczone do miejscowych adresatów i opłacone jako miejscowe (według poz. 1 lit. c i poz. 2, lit. c taryfy pocztowej) przesyłki listowe uzasadniając to tym, iż nadawca danej przesyłki mieszka stale — jak wskazuje podany na niej jego adres — w innej miejscowości. Postępowanie to, jako sprzeczne z obowiązującymi w tym względzie przepisami jest niewłaściwe, gdyż w myśl objaśnień do poz. 1, lit. c i poz. 2, lit. c taryfy pocztowej jedynym warunkiem uzyskania przez list lub kartkę charakteru przesyłki miejscowej jest, by były one nadane i przeznaczone do doręczenia w granicach administracyjnych jednej i tej samej miejscowości. Wynika z tego, że przesyłki miejcowe mogą nadawać bez przeszkód także osoby chwilowo tylko przebywające w danej miejscowości, a nawet przejezdne (np. w przechodzie, lub w przejeździe przez miejscowość pociągiem, autem itp.).

Przesyłka taka traci charakter miejcowej i staje się nienależycie opłaconą przesyłką zamiejscową dopiero wówczas, gdy okaże się ona w miejscu niedoręczalną i trzeba ją albo dosłać za adresatem do innej miejscowości (po za granice administracyjne miejscowości jej nadania i przeznaczenia), albo też zwrócić zamieszkałemu w innej miejscowości jej nadawcy. W takich wypadkach należy dosyłaną za adresatem lub zwracaną nadawcy, omawianą przesyłkę obciążyć dopłatą w pojedyńczej wysokości różnicy między uiszczoną za nią opłatą miejscową, a odpowiadającą taryfie — zamiejscową i dopłatę tę ściągnąć od adresata, wzgl. nadawcy.

Słuszność takiego postępowania wynika z analogicznie zastosowanych postanowień art 145, pkt. 1, 3 i 4, oraz art. 147 pkt. 3 regulaminu wykonawczego Światowej Konwencji Pocztowej (Kair 1934 r. — II. P. 20).

№ PP. 40 z dnia 10 grudnia 1937 r.

2.

Kolportaż druków propagandowych P. K. O.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleciło zarządzeniem Nr GMO 660 z dnia 28.XII 1937 r., aby nadsyłane przez P. K. O. pod adresem poszczególnych placówek p. t. druki propagandowe do kolportażu były traktowane jako druki — ulotki i doręczane przez listonoszów w sposób przewidziany dla tego rodzaju przesyłek pocztowych.

Za czynności te nie będzie pobierana specjalna opłata, nadsyłane bowiem do kolportażu druki P. K. O. należy zaliczyć do przesyłek podlegających opłacie ryczałtowej, ustalonej w § 1 umowy zawartej z P. K. O. w dniu 8 sierpnia 1934 r. W związku z powyższym unieważnia się tut. zarządzenie, zamieszczone w Dz. Zarz. D. O. P. i T. Nr 14 z 1937 r., poz. 98.

№ PP. 40 z dnia 7 stycznia 1938 r.

3.

Ulgowe opłaty za paczki z bananami.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przyznało zarządzeniem Nr PW. 113/100 z dnia 17.XII 1937 r. aż do odwołania ulgę w opła-

tach za paczki żywnościowe z zawartością bananów następującym firmom w Gdyni:

1) „Banan — Import“ Sp. z o. o.,
2) „Polskie Towarzystwo dla Handlu Bananami“ Sp. z o. o.,
3) „Gdyński Import Owoców Południowych“ — Arnold Turkus,
4. „Dom Przemysłowo-Handlowy — Józef Fetter“ Sp. Akc.,
5) „Bananas“.

Przyznana ulga polega na tym, że paczki z zawartością bananów, ważące ponad 10 do 12 kg (zależnie od wagi opakowania) będą przyjmowane i taryfikowane na poczcie według wagi netto, która wynosi 10 kg.

Na opakowaniu każdej paczki z bananami wagi ponad 10 do 12 kg. oraz na prawym odcinku przynależnego adresu pomocniczego winien być umieszczony odcisk stempla o treści następującej: „Opłata ulgowa. Zarządzenie M. P. i T. Nr PW. 113/100/37“.

№ PP. 410 z dnia 5 stycznia 1938 r.

4.

P. P. W. — ulgi w nadawaniu paczek.

Pan Minister Poczt i Telegrafów przyznał Zarządzeniem z dnia 2.X 1936 r. Nr PW. — 601/71/36 — Zarządowi Głównemu P. P. W., Zarządom Okręgowym oraz Oddziałom prawo bezpłatnego wysyłania paczek do wszystkich jednostek organizacyjnych P. P. W. oraz w kierunku odwrotnym, przyznając im charakter przesyłek służbowych — w sprawach związanych ściśle z działalnością P. P. W. pod warunkiem, że waga wysyłanej paczki nie będzie przekraczała 30 kg, waga zaś paczki z amunicją 5 kg (zał. II do ordynacji pocztowej).

№ PP. 410 z dnia 28 grudnia 1937 r.

5.

Odpowiedzialność przedsiębiorstwa państwowego P. P. T. i T. za wpłaty i wypłaty na rachunek P. K. O.

W myśl art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26.VIII 1927 r. o odpowiedzialności przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ za przesyłki pocztowe, telegramy i rozmowy telefoniczne w obrocie wewnętrznym — Dz. Urz. M. P. i T. Nr 34 z dnia 29.X. 1927 r. poz. 107 — zmienionego ustawą z dnia 5.XI 1931 r. Dz. Urz. M. P. i T. Nr 22 z roku 1931 poz. 165 przy wpłatach na rachunek P. K. O. przedsiębiorstwo „P. P. T. T.“ odpowiada za kwoty wpłacone, przy wypłatach na rachunek P. K. O. — za prawidłowość tych wypłat, a zgodnie z art. 10 p. 9-ty Poczta nie ponosi odpowiedzialności za pośrednie szkody.

Okazuje się jednak, że w przypadkach niezarachowania lub nieprawidłowego zarachowania przez urzędy pocztowe wpłat lub wypłat na rachunek P. K. O., obciąża odnośne urzędy pocztowe nie tylko sumą wpłaty względnie wypłaty ale nadto odsetkami od tych sum za czas od dnia faktycznej wpłaty lub wypłaty do dnia wyrównania obciążenia.

Wobec tego, że odsetki stanowią szkodę pośrednią, za którą Poczta nie odpowiada, zarządza się, by urzędy i agencje pocztowo-telekom. nadsyłanych do nich przez P. K. O. arkuszy usterek na dopłatę odsetek od sum wpłaconych lub wypłaconych na rachunek P. K. O., jako prawnie nieuzasadnionych, nie uwzględniały i odsetkami tymi siebie nie obciążały. W razie obciążenia urzędów odsetkami związanymi z wypłatą odszkodowań, winny urzędy tymi odsetkami obciążyć z powrotem rachunek P. K. O.

№ PRP. 10 z dnia 21 grudnia 1937 r.

6.

Inkasowanie składek członkowskich stowarzyszeń wyższej użyteczności.

W związku z zarządzeniem ogłoszonym w Dz. Urz. M. P. i T. Nr 22 z dnia 17.XII 1937 r. poz. 68 oznajmia Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr PW. 122/23 z dnia 5.I 1938 r., że inicjatywę inkasa składek członkowskich za pośrednictwem placówek pocztowo-telekomunikacyjnych należy pozostawić wyłącznie stowarzyszeniom wyższej użyteczności.

Stowarzyszeniami wyższej użyteczności w rozumieniu art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr. 94 z r. 1932 poz. 808) są obecnie:

1) Polski Czerwony Kzyż (Dz. U. R. P. Nr 94) 1932 r. poz. 808 art. 60);
2) Związek Straży Pożarnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 102/1933 poz. 779);

3) Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej (Dz. U. R. P. Nr 11/1934 poz. 90);
4) Towarzystwo Przyjaciół Młodzieży Akademickiej (Dz. U. R. P. Nr 34/1934 poz. 313);
5. Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 104/1934 poz. 927);
6) Polski Biały Krzyż (Dz. U. R. P. Nr 7/1936 poz. 80);
7) Związek Harcerstwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 28/1936 poz. 228).

Poza tym na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. PW. 120/30 z dnia 6 grudnia 1937 r. (Dz. U. M. P. i T. Nr 22 str. 258) do inkasowania składek członkowskich przez Urzędy i agencje pocztowo-telekom. są uprawnione Oddziały Związku Inwalidów Wojennych R. P.

№ PRP. 40 z dnia 11 stycznia 1938 r.

TELEGRAF i TELEFON.

7.

Telefoniczne rozmowy ulgowe dla polskich linii lotniczych „Lot".

W związku z zarządzeniem ogłoszonym w Dzienniku Zarz. Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów Nr 18 z 1934 r. poz. 173 poleca się skreślić z ewidencji telefonów do i z których mogą być zgłaszane rozmowy międzymiastowe z 50% zniżką i prawem pierwszeństwa telef. Warszawa Nr. 877-73.

№ TE. 210 z dnia 7 stycznia 1938 r.

PRZEZ ZWIĘKSZENIE PUNKTÓW SPRZEDAŻY ZNACZKÓW ZAPEWNICIE KLIENTOM WYGODĘ, A P. P. T. T. PRZYSPORZYCIE DOCHODÓW.

ADMINISTRACJA.

8.

Wyjaśnienie w sprawie interpretacji przepisów IX. G. 2.

Do § 17.

Wzory Nr Nr 1, 2, 3, 4 i 5 do przepisów IX. G. 2 mają zastosowanie przy przetargach nieograniczonych. Wzory Nr Nr 1, 2, 3 wskazują treść zasadniczą, którą ogłasza się w prasie, natomiast wzory Nr Nr 4 i 5 wskazują tę treść szczegółowo i przeznaczone są dla doręczania osobom, które po przeczytaniu w prasie zasadniczego wezwania, zechcą bardziej szczegółowo zapoznać się z warunkami dostawy.

Kontroli Państwowej należy przesyłać do wiadomości odpis wezwania do składania ofert w przypadkach, gdy cena zamówienia przekracza sumę 25.000 zł. (analogia z przepisem szczegółowym do § 42 ust. 1).

Do § 38.

Zakup z wolnej ręki przeprowadzają poszczególne jednostki gospodarcze w ramach kompetencji budżetowej, wskazanej w § 10 przepisów IX. G. 1, jednak w granicy pieniężnej zakreślonej postanowieniem szczegółowym do § 37 ust. 9 przepisów IX. G. 2, z wyjątkiem urzędów V klasy, dla których granica ta nie może przekroczyć 50.— zł.

Zakup z wolnej ręki zamierzony w tej granicy pieniężnej w ramach przyznanych kredytów, zaliczek lub ryczałtów (§ 10 IX. G. 1) nie wymaga poprzedniego zatwierdzenia przez władzę przełożoną.

№ A. G. — 1799, z dnia 7 grudnia 1937 r.

9.

Rozmieszczenie prywatnych punktów sprzedaży znaczków.

Celem ułatwienia jak najszerszym kołom klienteli nabywania znaczków i druków płatnych należy dążyć do posiadania odpowiedniej ilości prywatnych punktów sprzedaży znaczków pocztowych.

Akcja ta powinna w szczególności zmierzać do uruchomienia na terenie miast odpowiedniej ilości takich punktów sprzedaży, które byłyby czynne również w godzinach wieczornych oraz w niedziele i święta tudzież przyczynić się do zagęszczenia sieci prywatnych punktów sprzedaży na terenie zamiejscowych obszarów pocztowych.

Poleca się zatym urzędom i agencjom dołożyć wszelkich starań, aby osiągnąć w tym kierunku jak najlepsze rezultaty. Gdyby jednak uruchomienie tego rodzaju punktów sprzedaży nie było możliwe na warunkach normalnych, należy w myśl postanowień punktu 5 (str. 356) Instrukcji o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. U. M. P. i T. z 1936 r. Nr 30 poz. 61) zwracać się każdorazowo do Dyrekcji o zezwolenie na powierzenie sprzedaży znaczków i druków płatnych na zasadach kredytu, przy czym w odniesieniu do sprzedawców na zasadach kredytu, mają w całej pełni zastosowanie postanowienia zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 19 grudnia 1936 r. o prowizji za sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych oraz Instrukcji o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. M. P. i T. z 1936 r. Nr 30 poz. 60 i 61).

PP. Inspektorzy oraz Naczelnicy urzędów obwodowych przy okazji dokonywanych rewizyj będą sprawdzali, czy niniejsze zarządzenie zostało we wszystkich jednostkach eksploatacyjnych z należytym zrozumieniem wykonane.

№ OOrg 109 z dnia 13 stycznia 1938 r.

10.

Wynagrodzenie za nocną służbę dla pracowników w służbie teletechnicznej.

Ponieważ w urzędach zdarzają się często wypadki, że dla usunięcia zepsuć w urządzeniach telekomunikacyjnych w porze nocnej wzywa się pracowników służby teletechnicznej z mieszkania do urzędu, przeto upoważnia się do wypłacania pracownikom w służbie teletechnicznej pełnego wynagrodzenia za nocną służbę wg. norm ustalonych w Dz. U. M. P. i T. № 2 z 1934 r. poz. 9 za czasokres od wezwania pracownika telefonem (między godzinami 22 a 6) do czasu jego powrotu do mieszkania.

Urzędy, w których zdarzają się takie wypadki, powinny zaprowadzić u siebie zapisek, w którym mają notować:

1) imię i nazwisko wzywanego w nocy pracownika,
2) dzień, godzinę i minutę wezwania go do urzędu,
3) godzinę i minutę ukończenia pracy, do której został wzywany.

Zapisek ten służy do sprawdzenia wzgl. zestawienia rachunku należności za nocną służbę.

Czas potrzebny do powrotu pracownika z urzędu do mieszkania oblicza się zależnie od odległości, licząc 15 minut na przebycie 1 km drogi.

Jeżeli w urzędzie byłoby zatrudnionych 2 pracowników w służbie telet. obeznanych odpowiednio z urządzeniami telekomunikacyjnymi, należy wzywać zasadniczo tego pracownika, który mieszka najbliżej urzędu.

№ OOrg 109 z dnia 13 stycznia 1938 r.

11.

Uzupełnienie zarządzenia w sprawie Regulaminu.

W zarządzeniu z dnia 14.VII 1936 r. Nr OOrg. 130 (Dz. Zarz. D. O. P. i T. Nr 10 poz. 85) należy poczynić następujęce zmiany:

1) na str. 110 w punkcie „3/“ po słowach „ilość odpisów“ skreślić przecinek i dalszą treść do końca tego punktu a natomiast wpisać treść: „wzgl. wyciągów dostosowanych do zakresu czynności poszczególnych komórek organizacyjnych w tym celu, by każdy oddział, dział wzgl. inny liczniejszy zespół pracowników posiadał wyciąg z regulaminu, który byłby przechowywany w miejscu dostępnym dla wszystkich zainteresowanych pracowników. Oczywiście wyciągi z regulaminów muszą być również uzupełniane wzgl. poprawiane tak samo jak regulaminy urzędów“.
2) na tej samej stronie w prawej szpalcie druku po ustępie rozpoczynającym się słowami „Równocześnie zwraca się uwagę...“ dopisać nowy ustęp następującej treści“ Urzędy mają utrzymywać regulaminy w stałej aktualności, tj. uzupełniać je stale w miarę zaistnienia zmian w toku urzędowania, spowodowanych np. zwiększeniem lub zmiejszeniem składu osobowego, przesunięciami w podziale pracy między pracowników, rozszerzeniem lub ograniczeniem godzin urzędowych, zwiększeniem lub zmiejszeniem ilości rejonów doręczeń, obszaru pocztowego itp., oraz zmian wynikających np. z wprowadzenia nowych lub uzupełnienia istniejących przepisów manipulacyjnych, wymagających uregulowania biegu pewnych spraw w regulaminie urzędu.

Zmiany takie o charakterze stałym powinny być **przeprowadzone natychmiast** po zaistnieniu przyczyny i mają być bezzwłocznie przedstawione w 2 egzemplarzach do zatwierdzenia temu organowi, który jest powołany do zatwierdzania regulaminu urzędu, tj. urzędowi obwodowemu (jednostki wykonawcze) wzgl. D. O. P. i T. (urzędy rejonowe i obwodowe). Jeden egzemplarz zatwierdzonego uzupełnienia regulaminu otrzymuje jednostka eksploatacyjna, drugi zaś egzemlarz zatrzymuje u siebie organ zatwierdzający regulamin urzędu, przy czym zatwierdzone uzupełnienia (zaopatrzone odpowiednią klauzulą) powinny być każdorazowo wklejone w odpowiednich miejscach regulaminu.

Natomiast zmiany w podziale pracy (toku urzędowania) przewidziane na czas krótki, przejściowy, powinny być podawane do wiadomości personelowi w księdze zarządzeń.

3) w tej samej szpalcie po ustępie „W żadnym wypadku nie może......“ zamieścić nowy ustęp o treści „Inspektorzy okręgowi i naczelnicy obwodów p. t. są obowiązani badać przy sposobności inspekcji urzędów, czy regulaminy oraz wyciągi z nich są odpowiednio uzupełniane i poprawiane tudzież mają stwierdzać, czy ilość wyciągów z regulaminów urzędów jest wystarczająca dla potrzeb służby.

Zaznacza się, że o ileby pewne kwestie, dotyczące toku służby, nie były objęte regulaminem, co jednak nie powinno mieć miejsca, wtenczas obowiązują postanowienia właściwych przepisów służbowych w tej mierze“.

№ OOrg. 113 z dnia 13 stycznia 1938 r.

12.

Sprostowanie.

W dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Nr 19 z 30 grudnia 1937 r. na str. 143 poz. 157 — „Ujemne przejawy działalności państwowego przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf Telefon“ — zestawienie — w ust. 2 należy uskutecznić następującą poprawkę: „zamiast daty 15.VII i 15.I wpisać 5.VII i 5.I“.

№ OOrg. 323/Bezp. z dnia 11 stycznia 1938 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1937 WYNOSI:

roczna 4 zł 80 gr. | **półroczna 2 zł. 40 gr.** | **kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. 8055 38 **Cena 25 gr.**